

Sabi královstvo

AKO SI KRÁĽ MLIEKO POSTAVIL NOVÝ HRAD

Matúš Vysoký

Kráľa Mliecko už omrzelo byť na škaredom starom hrade a tak sa rozhadol, že vyšle radcu **Jogurta Veľkého**, aby sa pozrel po nejakom peknom vrchu, na ktorom by si mohol postaviť ten najkrajší, najmohutnejší a najväčší hrad v Sabi kráľovstve. Radca hneď vyslal **veliteľa Tatarku**, aby s vojskom prešli každý vrch v jeho Sabi kráľovstve. **Tatarka** radcov príkaz poslúchol. **Pekár Tiramisu** upiekol chlieb a kuchár **Tvaroh Haluškovy** im na cestu uvaril halušky. **Tatarka** našiel veľmi vysoký kopec, ten najväčší v Sabikráľovstve. Bol to kopiec Sabihora. Bol taký vysoký a štíhly, že by ho sotva niektoré vojsko dobylo. A tak sa **Tatárka** vrátil na starý hrad a kráľovi poviedal, že našiel kopiec pre jeho kráľovské veličenstvo. Kráľ sa tejto správe potesnil a už o jeden Sabimesiac a jeden Sabideň zohnal všetkých obyvateľov Sabi kráľovstva, aby prišli stavať nový hrad. Za odmenu im slúbil, že v blízkosti hradu si budú môcť postaviť svoje domčeky. Steny hradu rástli rýchlo, lebo **pekár Tiramisu** piékol chlieb a kuchár **Tvaroh Haluškovy** varil pre všetkých halušky.

Keď bol hrad hotový a ľudia sa v ňom usidlili, kráľ vyhlásil: „**NECH SLNKO SVIETI NA CELÚ SABIKRAJINU A ĽUDIA K SEBE NECH SÚ MILÍ.**“ Aj kravičkám urobili pod hradom ohradu, tam sa pásli a dávali im mlieko. Keď sa tam ľudia začali osídľovať, vzniklo mesto Sabinov v ktorom sa teraz robia tie najlepšie jogurty !!!

AKO SABINÁKOVO DOSTALO SVOJ NÁZOV

MatúšMasnna

Na jednej obrovskej pustatine pretekala mliečna rieka. Doteraz nemá názov. A práve pri tejto nезvyčajnej rieke sa starému chudobnému kováčovi zapáčilo. Rozhodol sa robiť svoje remeslo práve tu. Tak sa na jednom brehu usadil a kul a kul. Jeho jediné bohatstvo bola nákova, kladivo a pár kúskov železa. Bol však správneho názoru, že bohatstvo nie je všetko. Dôležitá je láska, srdce. Mal rád jednu ženu a písal jej prostredníctvom kameňov, do ktorých ryl nápisu a posielal ich po holuboch dúfajúc, že kameň žene dopravia. Jedného dňa ho mliečna rieka omrzela a žene napísal: „Odchádzam.“ Tá mu hneď zhrozené a zároveň prekvapené odpísala: „Prečo?“ Kováč chcel napísať: „Aby som spoznal aj iné krásy sveta.“ Chcel písať na svoju jedinú nákova a poslať ako darček. Začal do nej ryt, ale kvôli svojej chudobe nemal poriadnu školu a za veľmi dlhý čas napísal len „ABI“. Vtom sa spustila obrovská búrka a oblohu preťal blesk. V polovici cesty sa rozdvojil a jedna věta trafila do kováča. Ten to neprežil. Druhá věta vyryla do nákovy „S“. Po pár dňoch našiel kováča kráľ Mlieko s druhmi. Vybudovali tu mocné kráľovstvo a pomenovali ho podľa nákovy a nápisu na nej: Sabinákova. Neskôr názov kráľ zmenil na Sabinákovo a tak sa toto veľkolepé kráľovstvo volá aj dnes. Kováča dal kráľ pochovať pod hradom a nákova vlastnoručne vyložil na jeho najvyššiu vežu.

Na druhom brehu mliečnej rieky sa usadilo zlé a diabolské kráľovstvo Antisabi. Medzi kráľovstvami vládla nenávist a nepriateľstvo. Ani Sabinákovu ani Antisabi sa nedarilo nepriateľov vyrabovať. Velič Tatarka jogurtová mal sice viac vojakov ako bolo nepriateľov, ale vojakov Antisabi sa pokojne dá nazvať čerti. Už len ich vražedný pohľad vyvolával v každom nepokoj, nehovoriac o ich diabolskom bojovaní. Všetci obyvatelia Sabinákova sa pri mene Antisabi striasli. Tatarku jogurtovú už začalo hnevať, že nevie Antisabi zničiť. Povolal obyvateľov, či majú nejaký nápad na potlačenie nepriateľa. Keď sa všetci občania Sabinákova stretli, šašo si začal rozprávať (dosť nahlas) Sabi pranostiky. Zneli takto:

1. Na Sabinákovský deň
svieti slnko noc i deň.
2. Keď na jeseň zosmutnie kráľ Mlieko, zima bude dobrá
– budeme môcť počuť aj sťahovavých vtákov smiechot.
3. Keď budú Sabinákovské princezné smutné,
všetky vody v krajinе budú mútne.
4. Ak sa Tatarka jogurtovej podarí dobyť kráľovstvo Antisabi
na mliečnej rieky druhom brehu
bude až do jeho smrti každú zimu veľa snehu.
5. Ak v Tatarka jogurtovej nepokoj zavládne,
Antisabi Sabinákovo ovládne.

Tatarka jogurtová šaša započul a rozhodol sa potvrdiť pranostiky. Udržiaval v sebe pokoj a do roka bolo celé Antisabi načisto vyrabované. A sneh potom si najviac užívali deti a hneď po nich princezná Smotana na Šľahanie. Mala si čím zdobiť šaty.

KRÁĽ MLIEKO NA POĽOVAČKE

Matúš Bucher

V Sabi kráľovstve nastala zima, vládol v ňom pokoj. Kráľ sa rozhadol ísť so svojim sluhom na poľovačku. Našiel veľa zvierat, ale všetky boli po záruke. Až cestou späť mu cestu skrížil krásny jelenský jeleneček. Keď podišiel bližšie, všimol si, že má zlaté parohy. Ligotali sa, ako vianočný stromček. Potešil sa, že si ich bude môcť zavesiť na stenu jedného zo salónikov na hrade. Keď ho mal na muške, jeleneček zrazu zmizol. Po dlhom hľadaní sa Kráľ Mlieko vrátil domov. Na ďalší týždeň sa kráľ chcel znova vydať na poľovačku. Keď blúdil pomedzi stromy, zbadal krásneho jednorožca, ale keď sa ho pokúšal chytiť... stalo sa mu to isté, ako pri jelenečovi - zmizol mu. Potom sa rozhadol, že v lese prespí a tak sa mu určite podarí chytiť zázračné zviera. Predtým než sa uložil na spánok, rozprestrel v lese sieť, ktorá mu mala slúžiť ako pasca. Jeho túžbou bolo chytiť aspoň jedno zázračné zviera. Ale keď sa ráno zobudil, v pasci našiel len malého zajaca a aj ten mu utiekol. Kráľ Mlieko za ním bežal, až došiel k mliečnemu rybníku. Tam si na brehu všimol rybu, ktorá ležala na suchu. Tá k nemu takto prehovorila: „Pust' ma, prosím. Môžem ti splniť jedno želanie.“ Kráľ Mlieko sa zamyslel: „Mám veľa práce s kráľovstvom. Chcel by som si trochu oddýchnuť na dovolenkę.“ A tak sa aj stalo. Kráľ sa ocitol na jeho vytúženom Sabi ostrove - Spojené sabi výrobky smotanové (SSVS).

Zatiaľ, čo kráľ oddychoval na ostrove, v Sabi kráľovstve zavládol nepokoj a riadny chaos. Nič nefungovalo tak, ako by malo. Väznice prestali fungovať, Sabi zlodeli utiekli, nikto sa nestaral o Sabi jedlo... všade bol vlastne neporiadok. Obyvatelia Sabi kráľovstva si nevedeli bez kráľa poradiť.

Po návrate si kráľ uviedomil, aký je pre kráľovstvo dôležitý.

